

Problém a „skutečnost“

Správněji by měl tento pokus nést pojmenování „Krátké uvedení do některých problémů méontologie“. V žádném případě nechová její autor úmysl takovou filosofickou disciplínu *zakládat*, natož ji začít *budovat* v systematické podobě. Navzdory tomu je i v takovém případě zapotřebí mít na paměti, že tu rozhodně nelze jen nějak poskládat předváděné „problémy“ jako nějaké kaménky vedle sebe, jako kdyby později stačilo je jen nějak pečlivěji pospojovat (ne-li pouze posleповat). Proto se mi jeví jako nejvhodnější začít výkladem, jak vlastně máme rozumět slovu tak často vyslovovanému až zneužívanému: co to vlastně je takový „problém“?

Slyšíme to každou chvíli, a často to řekneme sami: „je tu problém“, nebo „máme tu před sebou vážný problém“. Může takový „problém“ opravdu nějak „být“? Anebo je takový problém vždy neodlučně spjat s námi nebo prostě s tím nebo s těmi, kdo ten problém „mají“? Je to problém jenom náš (pouze náš vlastní, soukromý) – anebo je něčím *pro* nás, a nejen pro nás, ale třeba také *pro* jiné? Máme jen „dojem“, že tu „je“ pro nás nějaký problém – anebo tu ten problém opravdu *je*, i když to nevíme a i když to třeba vůbec ani netušíme? A je možné, že tu „je“, i když to neví ani netuší vůbec nikdo? Pokud ano, jak vlastně dochází k tomu, že tento ještě nikomu neznámý a třeba nikým ani netušený „problém“ může někdo odhalit, objevit a rozpoznat?

(st) (Písek, 140917-4.)